

Mi gener Gaufredine.

Duas à te arupimus. datas 4. et 12. Decemb. Cum prioribus arupimus etc. pecuniam, quam misisti. $\left. \begin{matrix} 22 \text{ p. } 13 \text{ p.} \\ 13 \text{ p. } 13 \text{ p.} \\ 12 \text{ p. } 13 \text{ p.} \\ 7 \text{ p. } 13 \text{ p.} \end{matrix} \right\} \text{ Postrema summa tradita ex Mariae Herbivillensis}$ Speramus, vos interim = redit arupisse cibaria, caseum et bry. ceteros panes, quos miseramus. Nos, per dei gratiam, redit valens solito saltem more. Hic post Aniam creatus ex pater Letrus vander Hagen, pueris doctus et eloquens et mei amans, Inuus senioris ar diareni et

alii conuocatus exi elegerunt: Heidemus, Wyngardus, Cabelarius, Hollebeck, D. Houbach absint. Alii alios elegerunt, Danielem van Peene et Gyspianum Deyberthum. Quod me attinet, super tuis disputationibus habui. Singulis adici corollarium et medice respondendum, de 2° et 3° et 4° et 5°. Penult. Rom. 3: 28. qui distinguunt a se et dicitur in re non dissentire. Atque. Hic non esse dicitur per aduersum.

Tertio. Heb. 10: 18. Apostoli argumentari ex a se in potissimo sensu. Sicut per ea satisfactum est. Sperare audeo, in posterum sui gratiam hanc in Ear parte fore. Ipsos terminos hanc. de a summi, et dicitur eum idem dicere. Hic Auguando in dicit. Compellatis sum à Sam.

Wagenara de Cantico ex audendo. Anni. peti. 80. exempla. Recipit de liberatibus. Interim venit verbi gratia, stomastrans aut congruens, sibi id non dari. Se cogitasse, omnia mea ex audendo curare. Admittit se à Syndico et Wyngardio. Ego. Epistolam ad Romanos non procedere, minus est gravatum in; ex periret prius, quomodo, quod sit tam est, sit exanturum. Plurare non potui: addixi pro de. Item exemptis. Penult. se curaturum, ut procedat. Hic fere sunt noua mea. Nunc ad tua quosita. Iuuenalis ait, cepe et porum sacrosanctum esse Aegyptus. Sed videtur loqui de parte Aegypti. Dicitur pars eum, illa.

Plinius dicit l. 19: 6. altium capere inter deos in iurjurando. Habet Aegyptus. Inde non sequitur, non comidisse. Et cur present? Sed credibile est, variam in Aegypto fuisse superstitionem, et fuisse. Apin colabant, non tamen venerabantur omnes bonos. Quid si et confis auerit certos manipulos? Sed nihil possum de eo affirmare. Ex Abarbanele p. 24. l. 2. redit verbis. p. 25. l. 5. ex abundet. $\left. \begin{matrix} 27: 1. \text{ ult.} \\ 30: 4. \end{matrix} \right\} \text{ et ei ultima forma, 2. e. summa}$

et precipua. Deus debet appellari, non perus, à patris. quasi no 80. mo pt $\left. \begin{matrix} 30: 4. \\ 30: 4. \end{matrix} \right\} \text{ et hoc est, vel, notat. 30. ult. qua sunt attributa, qua dicuntur de vero:}$ illa ipsa sunt, quod solentur fuit, et vocarent eum, viru deloru etc. Noli in minia soli notare in illis scriptoribus requirere. 32: 5. Etiam ex ipsorum fontibus non dicitur, quod Deus tulerit et possedit poenas Gehennae. Et at simpliciter textus de offendit, quod ipse se aperit in se eos ipsos morbos, quos absulit ab illis, et ideo dicitur quos, et nos reputari in etc. quia ipse in fuit per usum. Hic videtur velle. morbosus fuit ut posset reputari plaga affectus, etiam si no esset per usum. 40: 3. ab audat 27. vel 28, ut redit iudicis. D. Somens sic fuit, et libellus oca sua absulit. Ille primò ad sententia nostra dicitur: mac breui eò pervenit, ut sibi sufficiat. Si quid mitti velis ad D. fadiu et fermamum (cupul que h esse in per a fia) redit ad me mittes. Nam ad etum dabo literas breui. Cupio autem videri vos esse familiare commercium. Lexicon venit ad finem fere litera fad.

Mo do absoluebam meditationem ad 20: 10. id. non dico ad 20: 10. Epistola ad Romanos per 5. Etiam madas quirit. D. Romanus sic est spectatus. Penzonius stipulatus est officium Ecclisasticum. Regunt magi quatuor in ei dari. Volunt, quia magistratus in cupiunt. Sed, quo in loco sit, ignoro, postquam Ania velle dicitur. Majori certe pte dabit. Hic dicit ad alteras literas. Interim vado cenatura. Cum lege redit ad hoc, quod bene vertat. Argumentatur à vocabulo parus in lana, non quia non quam us, mutata prius nomen post mutationem habere possit; sed, quod

videtur idem dicit. aliis ammalibus absp. omnia mufa. Et ta. Venit ad edemat. In Aegypto et Ca. anto vix, Et Has no. aut pastores. Pindoly. in aedibus habuit. et alterum participium. abstantive, alterum. p. vix capientia gl.

plaga affectus et mit te fateri.

de re mutata non potest plene idem dici, quod ante mutationem. Ex hoc
 dicitur: deglutit baculus Agarrinus ipsum baculum. ubi vocabulum deglu-
it notat mutationem. Sed Apostolus omnia eadem dicit ante de pane mutato
 post consecrationem. unde distinguit 1 Cor. 10. à corpore Christi. et v. 17. panis
 Xpi est et esse in vna. Jam res clamat, non omnes, qui sumunt
 de pane vna, esse vnum corpus. sed, qui per vnum spiritum baptizati sunt, et
 per vnum corpus, siue se habere deum in se manentem, quemadmodum
 multi de vno pane participant. Non tunc per se, deum facit vnum corpus.
 Quod de verbis θεοπροσωπων interrogas, id id fortasse respondit
 lat. Hufsius in is, quo scripsit ad Vossium, p. 5. ubi distinguit inter
θεοπροσωπων et θεωδιδασκων. sic enim loquitur. Inter alia dicit: θεοπρο-
σωπων Αποκαλυψης, εωρα θεοπροσωπων, συνδεν Ευαγγελιον, μυστηρια
θεοδιδασκων, quatenus ea scripsit, quae oculis suis viderentur. Ego scripsit
 ceram. Omnia scripta sua sunt θεοπροσωπων. Sed distinde modo
 quaedam enim dicitur spiritus. ut caeterum Moyses, et prophetas.
 quaedam scripsit κατα την δεδοκησμενην εν τοις βασιλειαις, et Πατ-
ρισταρις θεοπροσωπων αφ' ος δεδοκται, αυτοις κατα την
ευαγγελιον. 1 Cor. 2. 13. in quibus dedit spiritus ipsis esse fideliter
 quaedam etiam scripsit ως παρακλητικους και εναντιον
 verbis, quae ad intelligendum aptissima sunt et ipsis delictis sunt.
 Eis scripsit et κατα την ειρηνην. 1 Cor. 14. 15. Quemadmodum
 autem nos eorum quaedam intelligimus, quae prophetae ipsis non in-
 xerunt, et intellectus noster non efficit, ut verba non sint θεο-
προσωπων; ita, quod ipsis intellectus erunt et scripsit et ειρηνην
 se in spiritali sapientia scribere (vide Εβραϊσ. 3: 3. 4.) non facit,
 potentes, ea vera non esse diuinitus inspirata. nisi potentes non
 clari diuinitus inspiratione, ubi est sapientia, et ελευθεριον. Λυο nos
 propterea sumus certi, eos in spiritu sancto locutos esse, quia
Λεως, eos tam sapienter locutos esse. Nobis autem non licet
 verba eorum mutare: tunc, quia illi in vniuersi dei et ελευθεριον fa-
 erunt, et spiritum habuerunt adspirationem, qui per eos voluit
 rem gerere; nos autem non: tunc, quia propereando exponimus,
 ubi intelligimus, sapientissimè locutos esse; et nihil extra
 et Prophetas locutos esse Apostolos. quae nobis ratio est, credi
 quid in spiritu sancto locuti sint. Αλτιον. 2. dicitur, προσωπων ελευθεριον
κατα την ειρηνην. Deinde surgit Petrus et dicitur in sapientia
 ipse ita cogitavit. Ita spiritus fecit in loqui. Nos, quando
 scripsit, ex spiritu sancto distinguit. ipse enim αποκαλυψης. Ευα-
 verum dicimus, et dicitur ex scripturis, in bona conscientia,
 amore veritatis, in spiritu sancto dicimus; sed id non habet an-
 titatem diuini testimonii, quia nos non habemus testimonium, quod
 scripsit per dei fideles, ut Μωyses, in tota domo dei; nos ad
 pertinet est, Deum per nos loqui: nos in ipsis scripsit, ut Αποστο-
 verbo, quae ratio est, credendi; quid fuerunt per dei fideles,
 eadem ratio est urgens verba eorum, non obpank, quod
 cogitauerunt ipsis, sed iudicauerunt, se se debere loqui. Απο-
 vellem de eis cognoscere iudicium eius, qui bene locutus est. Απο-
 respondet nobis, et alius, sed necdum vidi. Audis, et jam
 ponde minus, quam θεοπροσωπων, tribuere XX. vniuers. Νο-
αυ βιβλιοθηκα καταλογος νομων εστω. De Ποσειδων μυστηριον
Νομων αυτων φαντα νομων εστω. Ποσειδων μυστηριον εστω.

Scripsit enim dei
 vno θεοπροσωπων
 ελευθεριον
 vol.

hanc enim sint θεοπροσωπων.

Quod perinde est, ac
 si verba distinxisset.

Christus dedit Apo-
 stolos et Evangelistas
 etc. vide Εβραϊσ. 2: 11. 12.

Includi sic literas ad
Δουδινον Κορνη, quibus ei
 gratias ago pro corbe mi-
 serationum Εβραϊσ. 2: 11. 12.
 cura ut ea reddantur.

Hanc autem bibliotheca catalogus nomum est. De Ποσειδων μυστηριον
Νομων αυτων φαντα νομων εστω. Ποσειδων μυστηριον εστω.